

„SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE PREVENCIJA, INTERVENCIJA, POSTVENCIJA“

Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymas priimtas 2011 m. gegužės 26 d., 15 straipsnis įsigalioja 2011 m. birželio 14 d. Šiuo įstatymu siekiama ginti asmenis nuo smurto artimoje aplinkoje.

TIKSLAS: suteikti tėvams žinių apie šio įstatymo paskirtį ir padiskutuoti kaip mokykla kartu su mokinių tėvais gali užtikrinti vaikams saugų vystymąsi, palankią jų augimui aplinką bei esant poreikiui profesionalią pagalbą.

Smurtas artimoje aplinkoje yra žmogaus teisių ir laisvių pažeidimas. Šis įstatymas apibrėžia smurto artimoje aplinkoje sampratą, nustato smurto artimoje aplinkoje subjektų teises ir atsakomybę, prevencijos priemonių įgyvendinimą, pagalbos smurto artimoje aplinkoje atveju teikimą ir apsaugos priemonių smurtą patyrusiam asmeniui taikymą. Smurtu šeimoje gali būti laikomas bet koks grasinančio elgesio, smurto ar prievartos (psichologinės, fizinės, lytinės, finansinės ar emocinės) incidentas tarp asmenų, kurie yra ar yra buvę lytiniai partneriai ar šeimos nariai, nepriklausomai nuo lyties ar orientacijos. Smurtą artimoje aplinkoje gali patirti bet kas ir jis gali įvykti esant bet kokio pobūdžio santykiams, nepriklausomai nuo amžiaus, lyties, rasės, orientacijos, turto ir geografijos.

Mokyklai aktualiausia vaiko apsauga nuo smurto ir tai reglamentuojama šiame įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose.

MOKYKLA VYKDO SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE PREVENCIJĄ ir pasisako, kad smurtas – tai bendrosios psichinės visuomenės sveikatos požymis. Viena mokykla negali iš esmės išspręsti smurtinės aplinkos problemų su kuriomis gali susidurti vaikai. Tačiau būtent mokykla šiomis dienomis turi neatidėliotinai spręsti, ką daryti tais atvejais, kai yra sužinoma apie smurtą prieš vaiką. Smurtas prieš vaiką – tai smurtiniai ir nusikalstami veiksmai, kurių metu padaroma, emocinė, psichinė, fizinė žala.

Pagal pasaulinės sveikatos organizacijos apibrėžimus pagrindinės smurto rūšys: fizinis smurtas; seksualinis smurtas; emocinis/psichologinis smurtas.

Fizinis smurtas prieš vaikus, tai tų asmenų, kurie yra atsakingi už vaiką, turi jo pasitikėjimą ar santykinę valdžią jam ir galimybę ją kontroliuoti, faktinę ar potencialią fizinę žalą vaikui keliantys veiksmai sąveikaujant (arba nesąveikaujant) su juo.

Emocinis smurtas prieš vaikus, tai judėjimo laisvę apribojantys veiksmai, nuvertinimo, menkinimo, žeminimo, šmeižto, grasinimo, gąsdinimo, atskyrimo, kvailinimo ar kitokie ne fizinio kontakto priešiški elgsenos modeliai, keliantys ar sudarantys sąlygas sukelti žalą vaiko fizinei, emocinei, psichinei, dvasinei, moralinei ar socialinei sveikatai ir vystymuisi. Šie veiksmai yra sąmoningai atliekami asmens, turinčio tiesioginę valdžią, galią vaiko atžvilgiu ar vaiko pasitikėjimą.

Seksualinis smurtas prieš vaikus, tai vaikų ir paauglių įtraukimas į seksualinę veiklą, kuriai jie nėra pakankamai subrendę, kurią ne visai suvokia, į kurią nesugeba tinkamai reaguoti, kuri pažeidžia socialinius tabu ir kuria tvirkintojas siekia patenkinti savo seksualinius poreikius ar gauti su šia sritimi susijusį pelną.